

Ал-Азкор / Ал-Азкор / 53-ҳадис

* وثبت في الصحيحين، عن ابن عباس رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم كان إذا قام من الليل يتهجد قال: "اللهم ربنا لك الحمد، أنت قيم السموات والأرض ومن فيهن، ولك الحمد، لك ملك السموات والأرض ومن فيهن، ولك الحمد أنت نور السموات والأرض ومن فيهن، ولك الحمد أنت الحق، ووعدك الحق، ولقاؤك حق، وقولك حق، والجنة حق، والنار حق، ومحمد حق، والساعة حق، اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك أنبت، وبك خاصمت، وإليك حاکمت، فاغفر لي ما قدمت وما أخرت وما أسررت وما أعلنت، أنت المقدم وأنت المؤخر، لا إله إلا أنت " زاد بعض الرواة: " ولا حول ولا قوة إلا بالله " .

53/2. Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси турсалар, таҳажжуд ўқир, сўнг ушбу дуони айтар эдилар:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مَلِكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ
وَمُحَمَّدٌ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ. اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ
أَنْبَتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ
وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

«Аллоҳумма роббана лакал ҳамд, анта қоййимус-самавати вал-арзи ва ман

фийҳинна ва лакал ҳамд, лака мулкус-самавати вал-арзи ва ман фийҳинна ва лакал ҳамд, анта нурус-самавати вал-арзи ва ман фийҳинна ва лакал ҳамд, антал ҳаққ ва ваъдукал ҳаққ ва лиқоука ҳаққ ва қовлука ҳаққ вал-жаннату ҳаққ ван-нару ҳаққ ва Муҳаммадун ҳаққ вас-саъату ҳаққ. Аллоҳумма лака асламту ва бика аманту ва ғалайка таваккалту ва илайка анабту ва бика хосамту ва илайка ҳаакамту, фағфирлий ма қоддамту ва ма аххорту ва ма асрорту ва ма аъланту. Антал муқаддим ва антал муаххир, ла илаҳа илла анта».

Баъзи ривоятларда:

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ» зиёда қилинган.

(Маъноси: Эй Раббим, Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ер ва ундаги нарсаларни қоим қилувчисан. Сенга ҳамд бўлсин. Осмонлару ер ва ундаги нарсалар Сенинг мулкинг. Сенга ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ер ва ундаги нарсаларнинг нурисан. Сенга ҳамд бўлсин. Сен ҳақсан, ваъданг ҳақ, Сенга йўлиқиш ҳақ, сўзинг ҳақ, жаннат ҳақ, дўзах ҳақ, Муҳаммад алайҳиссалом ҳақ, қиёмат ҳақ. Эй Раббим, Сенга бўйин эгдим, Сенга иймон келтирдим, Сенга таваккал қилдим, Сенга қайтувчиман, хусумат қилиш Сенинг қўлингда, ҳукм чиқариш ҳам Сенинг қўлингда, олдингию кейинги, махфию ошкора гуноҳларимни мағфират қил. Сен энг аввалги ва энг охиргисан. Сендан бошқа илоҳ йўқ.) Имом Бухорий ва Муслим ривоятлари.

Манба: hadis.islom.uz

